

ท่านผู้อ่านที่รัก ฉบับก่อนท่านได้ทราบแล้วว่า แผลเป็นซึ่งเกิดจากไข่หลุดออกไปนั้น สร้างฮอร์โมน ๒ ชนิด ซึ่งไปทำหน้าที่ ๒ ประการ คือ ไปหยุดต่อมไค้สมองไม่ให้สร้างฮอร์โมน หมายเลข ๓ และไปกระตุ้นผนังมดลูกให้สร้างของเหลวเตรียมไว้รับตัวอ่อน แผลเป็นนี้จะทำงานอยู่เรื่อยๆ ไป จนกระทั่ง ถ้าไข่ซึ่งคอยอยู่ในปีกมดลูก ไม่ได้รับการผสมจากเชื้อตัวผู้ และถูกดูดซึมหายไปแล้ว แผลเป็นนี้จะหยุดการสร้างฮอร์โมนทั้ง ๒ และจะค่อยๆ แห้งไป ตำแหน่งที่เคยเป็นแผลเป็นนี้ อาจจะไม่สามารถสร้างไข่ได้ต่อไป เพราะฉะนั้นไข่ของคนจึงมีจำนวนจำกัด

การหยุดสร้างฮอร์โมนของแผลเป็น มีผลทำให้อวัยวะสำคัญ ๒ แห่ง เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนี้ คือ

๑. **มดลูก** ผนังมดลูกที่เคยถูกฮอร์โมนกระตุ้นไว้ให้ขยายตัว และสังเคราะห์สารไว้เตรียมรับตัวอ่อนนั้นจะสลายตัวหลุดออกจากมดลูก ออกนอกร่างกายทางช่องคลอด ในลักษณะของเลือดและแผ่นเนื้อเยื่อ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราเรียกกันว่า ระดู หรือประจำเดือน หรือ Menstruation ซึ่งนักเรียนนักศึกษา มักจะเรียกกันสั้นๆ ว่า Meas (เวลาใช้คำย่อ อย่าลืมออกเสียงตัว s ด้วย เพราะว่าถ้าไม่ออกเสียงตัวอักษรนี้แล้ว

ศิลปะ การ สืบพันธุ์

บทพิตร เอกภพวิภาค

จะทำให้ความหมายผิดไป ยกตัวอย่างเช่นกล่าวว่า
ว่า นี่เธอ วันนั้นฉันมี Men ร้าคาญจัง ซึ่งความ
หมายของประโยคนี้จะได้ว่า วันนั้นฉันมีผู้
ชายหลายคนมาต่อมร้าคาญ อย่าลืมถ้าจะใช้คำ
ย่อเป็นภาษาอังกฤษ ก็จงใช้ให้ถูกต้องด้วย
มิฉะนั้นจะพังแล้วซัทธิ)

๒. **ต่อมได้สมอง** ซึ่งจะเป็นอิสระไม่มี
ฮอร์โมนชนิดใดมาห้ามอีก ภายในระยะ ๓-๕
วันที่ผนังมดลูกลอกตัว ต่อมได้สมองก็จะเริ่ม
สร้างฮอร์โมนไปกระตุ้นรังไข่ให้เริ่มสร้างไข่อีก

แต่หากไข่ที่สุกไปนั้น ได้รับการผสมจากเชื้อ
ตัวผู้ ก็จะเคลื่อนที่มาฝังตัวที่ผนังมดลูก แผล
เป็นที่รังไข่ก็จะสร้างฮอร์โมนหมายเลข ๒ และ ๔
อยู่ตลอดเวลา จนกว่าตัวอ่อนที่เกิดขึ้นสร้าง รก
(Placenta) ซึ่งจะทำงานสร้างฮอร์โมนแทน
แผลเป็นนั้นได้แล้ว แผลเป็นจึงแห้งผกไป

จะเห็นว่าการสร้างไข่ ธรรมชาติได้แบ่งหน้า
ที่จัดการควบคุมไว้อย่างมีระเบียบ ไม่สับสน
ปรกติแล้วรังไข่ ๒ ข้างของกัน จะผลัดทำหน้าที่
สร้างไข่สลับกันตลอดเวลา

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านได้รู้จักกับธรรมชาติ
ของการสืบพันธุ์ มาพอสมควรแล้ว ต่อไปนี้ผู้เขียน
แนะนำท่านไปรู้จักกับศิลปะของการสืบพันธุ์ ต่อไป

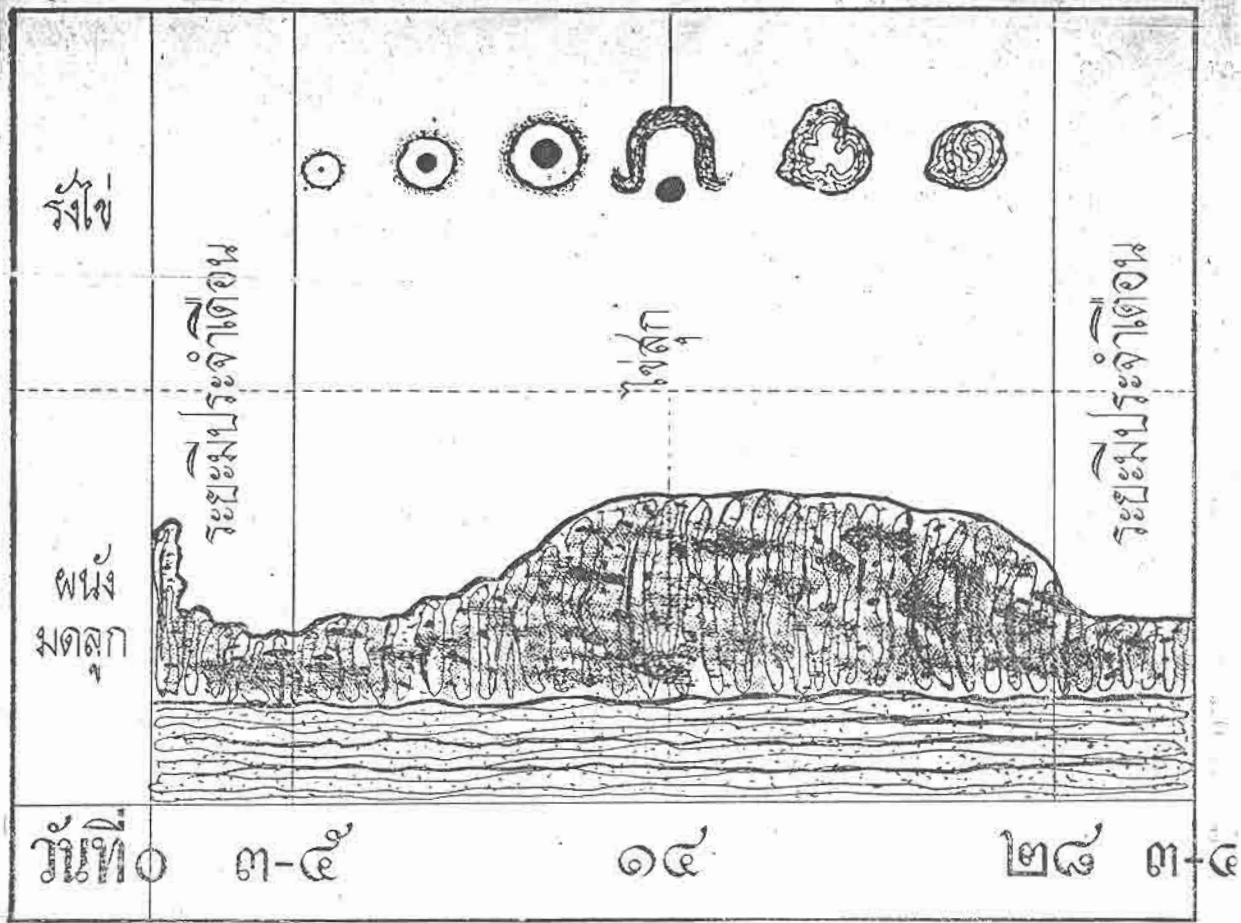
ถ้าท่านเป็นคนช่างสังเกตจะพบว่า การมี
ประจำเดือนของผู้หญิงนับตั้งแต่วันแรกของการมี

ครั้งหนึ่ง ถึงวันแรกของกรรมมีอีกครั้งหนึ่งแล้ว
จะพบว่ามีความเฉลี่ยเป็นระยะเวลาที่แน่นอน ซึ่ง
ทั่วๆ ไปแล้ว เฉลี่ยประมาณ ๒๘ วัน บางคน
อาจใช้เวลามากกว่านี้ได้ เคยมีคนหนึ่งมี
ประจำเดือน บ้ละ ๑ ครั้งเท่านั้น

ความพิสดารของการสืบพันธุ์ อยู่ตรงที่รูปร่าง
ของตัวเลขนั่นเอง เพราะถ้าเรารู้ค่าตัวเลขเฉลี่ย
ของการมีประจำเดือน เราก็สามารถรู้เวลาที่ไข
สุก เวลาไขสุกจะเป็นระยะเวลาประมาณครึ่งหนึ่ง
พอดี ถ้าเป็น ๒๘ วัน รังไข่สุกก็จะเป็นวันที่
๑๔ พอดี ดังรูป

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านทราบแล้วว่าไข่ที่สุก
แล้วจะมีอายุประมาณ ๑-๒ วันเท่านั้น ฉะนั้น
เมื่อท่านสามารถคำนวณวันเวลาไขสุกได้ ท่านก็
จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ประการสำคัญ ของท่านได้
ดีที่สุด และได้ผลที่สุด โดยไม่ต้องเสียเวลาหรือ
เสียกำลังสู้มั่วตัวอย่างตลอดเวลาทุกวันเลย โดย
ท่านเพียงปล่อยให้เชื้อสืบพันธุ์ ตัวผู้ผ่านเข้าไปหา
ไข่ ในวันเวลาที่ท่านคำนวณได้ว่า เป็นวันที่ไข
สุกเท่านั้นเองการปฏิสนธิก็จักเกิดขึ้น

นางคน อาจเคยปฏิบัติตามศิลปะที่ผู้เขียนแนะนำ
มาหลายครั้งหลายหนแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ผล
สักที ขออธิบายว่าการปล่อยให้เชื้อสืบพันธุ์ ตัวผู้
ผ่านเข้าไปหาไข่นั้น ไม่ได้หมายความว่า ฝ่าย
ชาย เพียงปล่อยให้เชื้อสืบพันธุ์ ตัวผู้ เข้าไปในช่อง

รูปที่ ๓ แสดงวงจรของรังไข่และผนังมดลูก

คลอดผู้หญิงเท่านั้นก็พอ การที่เชื้อตัวผู้จะผ่านไปถึงไข่ได้ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในร่างกายฝ่ายหญิง ทำให้ปากมดลูกเปิดยอมให้เชื้อสืบพันธุ์ตัวผู้ผ่านเข้าไป ซึ่งก็ต้องเป็นเวลาเดียวกันกับที่ฝ่ายชายปล่อยน้ำเชื้อออกพอดี ทั้งนั้นอยู่กับศิลปะและสุขภาพของทั้งสองฝ่ายด้วย

ในทำนองกลับกัน หากกรอบครวไคยังไม่พร้อมที่จะมีลูก ก็ใช้ความรู้เรื่องการสร้างไข่มา

ควบคุมการเกิดได้ โดยไม่ต้องกินยาหรือสอดใส่สิ่งแปลกปลอมอื่นๆ เข้าไปควบคุม ซึ่งอาจจะมีอันตรายได้ภายหลัง

ศิลปะการควบคุมการเกิดตามธรรมชาตินี้ ทำานเพียงแต่คอยสังเกตนับเวลาการมีประจำเดือนของฝ่ายภรรยาให้แม่นยำ และหลีกเลี่ยงอย่ายอมให้เชื้อสืบพันธุ์ตัวผู้ผ่านเข้าไปหาไข่ ในเวลาที่ไข่กำลังสุกได้เท่านั้น การปฏิสนธิก็จะไม่เกิดขึ้น

แต่เนื่องจากคนส่วนใหญ่ มักมีช่วงเวลาของประจำเดือนไม่แน่นอนทุกเดือนไป บางเดือนอาจจะ ๒๘ วัน บางเดือนอาจ ๓๐ วัน หรือ บางเดือนอาจถึง ๓๗ วันก็ได้ ฉะนั้นมีผู้นำและทำเป็นสูตรไว้ช่วยความจำ คือ ๗๐๗

ตัวเลขทั้ง ๓ ตัวนี้ มีความหมายดังนี้คือ

เลข ๗ ตัวที่หนึ่งหมายถึงจำนวนวัน นับตั้งแต่เริ่มมีประจำเดือนไป ๗ วัน ซึ่งเป็นเวลาซึ่งไข่ในรังไข่ยังไม่สุก เลข ๗ ตัวที่สองหมายถึงจำนวนวันที่ก่อนมีประจำเดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากไข่สุกและถูกดูดซึมไปแล้ว

ฉะนั้น เจ็ดวันก่อนมีประจำเดือน และเจ็ดวันหลังจากมีประจำเดือน จึงเป็นระยะปลอดภัย ไม่มีภาวะปฏิสนธิขึ้น เมื่อท่านยอมให้เชื้อสเปิร์มตัวผู้ผ่านเข้าไปหาไข่ในระยะเวลาทั้ง ๒ ช่วงนี้

ท่านผู้อ่านที่รัก ท่านได้ทราบธรรมชาติของการสืบพันธุ์ พอสมควรแล้ว และท่านได้เรียนรู้ศิลปะของการสืบพันธุ์แล้ว ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าท่านต้องการผลลัพธ์ทางไหน ผู้เขียนเชื่อว่าท่านคง

ได้รับประโยชน์โดยทั่วกัน ข้อเตือนใจในกรณีที่ท่านหวังผลลัพธ์ทางการควบคุมการเกิด ก็จงจำรหัส ๗๐๗ ไว้ให้ดี ไม่ใช่ ๐๐๗ หรือ ๑๐๗ หรือ ๑๑๗ หรือ ๑๗๗ หรือ ๗๗๐ ทำนองนี้แล้ว ท่านจะเสียใจ และข้อควรจำอย่างยิ่งก็คือ ความหมายของตัวเลข ๗๐๗ มีผู้หลายครอบครัวแล้วที่เข้าใจเลขศูนย์ผิดไป โดยเข้าใจว่าเลขศูนย์ หมายถึงสูญญ หรือไม่มีไข่ในระยะนี้ เลยยอมให้เชื้อสเปิร์มตัวผู้ ผ่านเข้าไปหาไข่ ในช่วงเวลานั้น ผลลัพธ์ที่ออกมาจึงผิดคาดหมายไป เคยจะหาว่าผู้เขียนไม่เตือน

ท่านผู้อ่านที่อ่านเรื่องจนแล้ว หวังว่าท่านคงนำศิลปะนี้ไปวางแผนสำหรับครอบครัวท่าน จนบังเกิดแต่ความสุขตลอดไป แต่ถ้าหากท่านผู้อ่านท่านใดมีความข้องใจ หรือสงสัยใคร่รู้เรื่องใด ๆ หนึ่ง เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ ลองถามไป ผู้เขียนยินดีตอบให้ทราบทุกประการ หากไม่ทราบคำตอบ ก็ยินดีจะชวนช่วยหาผู้ตอบให้ท่านจงได้